

כתור אור עליון

העלון מוקדש לע"נ אורית בת טובה ע"ה

פרשת יתרו

י"ט שבט תשפ"ג

פרשת השבוע

הגאון הרב זמיר כהן שליט"א

זמני השבת

הדלקת נרות-17:00

צאת שבת - 18:01

רבינו תם-18:36

הברקת אורות פנימיים הבאים ונעלמים, אך אל לו לבר ישראל להישאר במצב זה כי ימיו. שכן אם יישאר בכך, לא יוותר מאומה מההארה הפנימית. אלא יחזק בלבו את הברקים המאירים בתוכו מפעם לפעם, עד אשר יהפכם ללפידים אשר תמידים, המאירים את חייו ויוצקים אור ומשמעות לחייו בעולם הזה. הדרך להפוך ברק זמני ללפיד של קבע, היא על ידי קבלת התורה. על ידי שדבר ה' ינחהו בקביעות באמצעות לימוד תורה יום יומי. רק כך יוכל להתעלות ולחוש בלבו תמיד את דבר ה' כלפיד המאיר את דרכו בקביעות ומלווה אותו לכל מקום, ולא כברק המאיר לרגע את חשכת הליל - ונעלם. ואכן, כל אדם מנוסה יכול להעיד על העובדה שאי אפשר להשיג מדרגה רוחנית גבוהה ללא קביעות עיתים לתורה מידי יום ביומו. וכך יאמר האדם לעצמו: אם לגוף אני מעניק בדרך כלל שלוש ארוחות ליום ומוצא לשם כך זמן גם ביום עמוס, בוודאי שלשמה עלי לתת לפחות ארוחה אחת ליום, ואם ארצה באמת - אמצא את הזמן לכך. שהרי לכל אדם יש 24 שעות ביממה, אז מה פירוש "אין לי זמן"? אלא הכוונה שבזמן שיש לו הוא עושה דברים אחרים. ובמילים אחרות: מדובר בעניין של סדר עדיפויות ולא באין זמן. ואם יפנים את החלטתה כי לימוד תורה הכרחי מידי יום לנשמה לא פחות ממזון לגוף, יגלה שיש זמן. והרי עצה טובה לכל אדם: במשך ימים אחדים יערוך סבב בעירו בשעות המתאימות לו בכמה שיעורי תורה הנמסרים על ידי תלמידי חכמים אמיתיים, ויראה לאיזה מהם הוא חש חיבור יותר מהשאר, הן מצד הנושא הנלמד והן מצד מוסר השיעור, ואותו יבחר לעצמו כשיעור קבוע. ובנוסף, ינצל את זמני נסיעותיו וכל זמן פנוי ללמוד באמצעות שמיעה או קריאה. או אז יגלה, כי הברקים הזמניים שהיו בו בעבר הפכו ללפידים אור קבועים, אשר מאירים את פנימיותו בכל תחומי החיים, ויוצקים תוכן ואושר לחייו. שבת שלום.

המתבונן בפסוקים המתארים את המעמד הגדול של מתן התורה בהר סיני, מגלה כי בתחילה, לפני מתן תורה, כתוב (שמות יט, טז): "וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּקֵיֶת הַבֶּקֶר, וַיְהִי קֶלֶת וּבְרָקִים וַעֲנָן קָבֵד עַל הָהָר, וְקַל שֶׁפָר חָזַק מְאֹד", ואילו לאחר קבלת התורה כתוב: "וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים". מה פשר ההבדל בין התיאורים הללו? האם במעמד הר סיני נראו ברקים או לפידים? אולם בפרקי דרבי אליעזר (פרק מ) מובא שהיו רואים את הקול יוצא מפי הגבורה כברקים וכרעמים. כלומר בכל דיבור אלוקי היו רואים ברקים בצורת אותיות, ושומעים במקביל את הדיבור כרעם אדיר מתגלגל. ובתלמוד (שבת פח ע"ב) מובא "כל דיבור ודיבור שיצא מפי הגבורה, נחלק לשבעים לשונות". אלא שתחילה ראו את דבר ה' כברקים של אש בצורת אותיות, הנראים לרגע ונעלמים. אולם לאחר שהיו עדים למעמד אדיר ועל טבעי זה, וקיבלו על עצמם את התורה, הרי מעתה, משגמלה החלטתה בלבם להיות מחוברים לתורה כל ימי חייהם - המראה המרהיב נחלק בלבם, והם חשו את דבר ה' לנגד עיניהם כלפידים המאירים בקביעות. תהליך דומה קיים בכל אדם עד עצם היום הזה. אדם שחי בעולם מבלי לעסוק בתורה, אמנם עולה בדעתו מפעם לפעם שיש בורא לעולם, והוא חש געגועים וצורך אמיתי להתקרב אליו, אבל ללא לימוד תורה מתפוגגים רגשות אלה כלעומת שבאו, והוא שוב מוצא את עצמו בשגרת החולין. זאת משום שהעולם החומרי רווי נסיונות ויצרים, ואין מה שישמר את רגשות הטהרה שבלב האדם ויקַבֵּעַ את הקשר עם בוראו. אבל לאחר שאדם מקבל על עצמו את התורה, כלומר לומד תורה דבר יום ביומו, נעשה אור ה' אצלו בבחינת לפיד הדולק ומאיר את נשמתו בקביעות, וכבר אינו כפי שהיה בתחילה רק ברק הנדלק לרגע וכבר כבה ונעלם. אמנם סדר העלייה הרוחנית הוא כפי שרואים במעמד הר סיני: בשלב הראשון ברקים, ובשלב השני לפידים. זהו סדר הכניסה לעולם האור של התורה והמצוות. בתחילה ישנה

אשת חיל

מתוך החוברת כשרות המטבח

קצת מהלכות שחיטה וטריפות

בשר שהתעלם מן העין

פועל גוי

אולמות שמעבידים פועלים גויים במטבח לעזור לטבח היהודי או בתים שמעבידים 'פיליפינית', ופעמים והגוי נשאר במטבח או בבית לבד, ויש שם בשר, צריכים להקפיד שישאר המקום פתוח, שאז הגוי מפחד להחליף את הבשר ושאר המוצרים מחשש שכל רגע יכנס היהודי, ויראהו ויפטר אותו מהעבודה. ומכל מקום כאשר אין שום רווח לגוי להחליף את המוצרים ללא כשרים, אף אם המקום סגור, אין צריך לחשוש שמא החליף. (קלז)

ילקוט יוסף

סימן רמב - להזהר בכבוד שבת

מספרי מרן הראשון לצ"ה הגאון הרב יצחק יוסף שליט"א

1 נכון לכבוד הבית במטאטא וכדומה לכבוד שבת ויום טוב. ויציע מפה על השולחן שאוכלים עליו מכניסת השבת עד אחר ההבדלה. וראוי להציע מפה נקיה על כל השולחנות שבבית ובבית הכנסת. [ילקוט יוסף שבת כרך א' עמוד יב].

ההקדשה המרכזית

לרפואת: מו"ר הרב דוד שלום [בצרי] בן ויקטוריה, הרבנית צביה חנה בת הרבנית אביגיל, יוסף עזריאל בן חיה מיכל, ששון בן אסנת, שגיא בן סיגלית לויט, ניב בן אהוב, אריה בן שמחה. ידידיה בן אביטל. יהודה יצחק בן איריס. מרים בת אסתר, אברהם אלברט בן בלינה, משה בן בלינה, הרב בנימין דב בן סימה רחל. יצחק חיים בן אידה. שלמה בן רחל, הדסה בת דקלה, רבקה בת אלטו. שירה בת אביגיל אלה. שלו בן רויטל. בניה שראל בן אביבה | ולהבדיל לע"נ: הרב אורי זוהר בן גולדה זצוק"ל שם טוב ציון בן אסתר. אסתר יוכבד בת ריזל ברכה, ר' חיים זאב בן עופרה יעל ז"ל. להצלת עם ישראל ברוחניות וגשמיות ולטובת השלמה ברחמים במהרה אמן

אליבא דהילכתא

במחנה העבודה

הרב שטיינמן

הרה"ג בנימין חותה שליט"א

שאלה: חולה האוכל בשבת לפני התפלה ועושה קידוש האם יש לו להקפיד לשתות לפחות רביעית מחשש לברכה אחרונה בשתיית רוב רביעית?
תשובה: די שישתה רוב רביעית ואינו נכנס לספק בברכה אחרונה כיון שאוכל מיני מזונות ובברכה האחרונה יוסיף על הגפן ועל המחיה.

ביאורים: כתב בחזו"ע שבת ב' עמ' קמט' לגבי חולה שנצטוו לאכול מיד בקומו משינתו טוב שיקדש וישתה רוב רביעית כיון שזה קידוש במקום סעודה. ולכאורה קשה מדברי השו"ע בסי' קצ' סעי' ג' שיעור שתיית יין להתחייב בברכה אחרונה יש ספק אם די בכזית או ברביעית לכך יזהר לשתות או פחות מכזית או רביעית כדי להסתלק מן הספק וכו' ואם כן מדוע כאן פסק שישתה רוב רביעית הרי יש ספק בברכה אחרונה. ואל תיקשי מכל קידוש כיצד עושה ששותה רוב רביעית שאינה קושיא כיון שיש לו סעודה לפניו ואין ברכה אחרונה אין ספק בזה, אבל בעניינינו שאין סעודה לפניו נמצא שנכנס לספק והדרא קושיא לדוכתא.

ונלענ"ד כיון שהוא אוכל מיני מזונות ממילא יש ברכה אחרונה על המזונות ומבואר בחזו"ע ברכות עמ' קפט' שאם שתה רביעית יין וכזית מזונות וברוך על המחיה ולא הזכיר הגפן כלל יצא ידי חובה כיון שגם על יין אם בירך על המחיה יצא, ולכן בעניינינו בכל מצב אין לו ספק אם לברך ברכה אחרונה על היין. ובפרט שמבואר בחזו"ע ברכות עמ' קצט' שאם שותה אפילו כזית יין דהיינו 27 מ"ל שמצרף בברכה האחרונה את ברכת הגפן וכן אם שתה רביעית יין ואכל 18 גרם מזונות כזית לדעת הרמב"ם מצרף על המחיה בברכת על הגפן לכן בזה שיצרף יצא מכל ספק.

היה זה בשנות מלחמת העולם השנייה. בחסדי שמים הצליח רבנו להמלט לשוויץ עוד קודם המלחמה בשל רצונו להפטר מגיוסו לצבא הפולני. בשוויץ שהה מספר שנים עד לסיימה של המלחמה, ובכך נצלו חייו, והוא נותר השריד היחיד מכל משפחתו. ממשלת שוויץ, שחששה מפני הנתינים הזרים שבתחומה שמא מרגלים הם, רכזה את כלם וסגרה אותם במחנות עבודה. גם רבנו נשלח למחנה העבודה 'שאונברג', ששכן ליד העיר באזל, יחד עם ידידו הקרוב רבי משה סולבייצ'יק זצ"ל. במחנה הטל עליהם לסלל כביש בארץ שלשה קילומטרים בין ההרים. העבודה הייתה קשה ומפרכת וארכה שלש שנים. רבנו, שתמיד היה חלוש מטבעו, לא הצליח לעמוד בעמל המפרך, שגם לא אפשר לו ללמד כאותו נפשו. לגדל הגס, ותר לו מנהל המחנה, שעמד על טיבו וראה עד כמה מבקש הוא ללמד, על העבודות הקשות, והותר לו רק להיות אחראי על פיצוצי הסלעים, שזו עבודה קלה ומתונה יותר, וכך יכול היה לשבת ולרכן על ספריו ולעסוק בתורה. בכל רגע פנוי שהיה לו - שקע בין דפי הגמרא שהיו עמו בכל מקום, מבלי לבטל אף רגע. החרף השוויצרי הגיע, ועמו רוחות עזות ושלג כבד. במחנה שרר קר עז והטמפרטורות הגיעו עד לעשרים מעלות מתחת לאפס. בקושי רב הצליחו יושבי המחנה לחמם את גופם בעזרת מספר שמיות. באחד הלילות הקרים שכב רבי משה ראם, ששהה גם הוא באותו מחנה, ונסה להרדם, אולם הקר חדר לעצמותיו והוא לא מצא מנוח. שוב ושוב התהפף על משכבו, עד שהחליט לעבר למטבח המחנה, בתקווה ששם חם יותר בהשפעת התנור הדולק במשך היום. בשעה שתיים לפנות בקר פלס רבי משה את דרכו בשלג הכבד והגיע למטבח, ולתדהמתו לא היה גבול, כשמוח עיניו נגלה מחזה מפעים: רבי אהרן לייב ישב שם ליד התנור, והגה בתורה במתיקות ובנעם, שוכח מעיפותו הרבה ומקהל

מזל שגברים הם לא נשים,
 אחרת איזה בלאגן היה בבית הכנסת
 שכולם מגיעים עם אותה טלית

בוחן בבחינה פסיכומטרית רואה
 משוגע שיושב בשורה ראשונה צורק
 מטבע כדי להחליט איזה תשובה לסמוך
 אחרי חצי שעה שהוא כבר
 סיון את כל התשובות הוא ממשיך
 להפתיע את לזרוק את המטבע. הוא
 נישא אליו ושואל: "עד עכשיו הבנת
 בחזרת את התשובה שסמאת לפי
 המטבע, ומה אתה עושה עכשיו?"
 עונה המשוגע: "אני בודק את
 התשובות".....

מעניין אם שאלו חולה
 סובל מחמושים

ידידת הקיר, בואי ורצוסי אינן אומץ מרתק של 40 יום
 לימוד הלכה יומי - רק 5 דקות
 בנושא הצניעות
 מפי הרבנית רות שמש תליט"א
 03-6171121
 אח"כ אבקש לזכירת 1- ארבע 2

הדרך הנכונה
 היא כאשר מקדים
 את האמונה
 לשכל
 BRESLEV.CO.IL

בואי תתחברי
 לקו הישועות
 (הלכות צניעות
 וסיפור ישועות)
 3 דקות ביום
 מצילות חיים
 ותראי ישועות
 בכל התחומים